

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 31/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 10761/2015, Rvp 10762/2015, Rvp 10763/2015, Rvp 10768/2015 a Rvp 10779/2015 vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co 397/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 10761/2015), sp. zn. 17 Co 398/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 10762/2015), sp. zn. 17 Co 399/2015 z 29. apríla 2015 (Rvp 10763/2015), sp. zn. 17 Co 494/2014 z 15. apríla 2015 (Rvp 10768/2015) a sp. zn. 6 Co 298/2015 z 20. apríla 2015 (Rvp 10779/2015) a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 10761/2015, Rvp 10762/2015, Rvp 10763/2015, Rvp 10768/2015 a Rvp 10779/2015 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 10761/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 20. júla 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“), ktoré sú uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia (spolu ďalej aj „napadnuté uznesenia krajského súdu“), ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu.

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v procesnom postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Bánovce nad Bebravou a Okresným súdom Trenčín (spolu ďalej len „okresné súdy“), predmetom ktorých bolo rozhodovanie o nárokoch sťažovateľky na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nezákonnými rozhodnutiami, resp. nesprávnym úradným postupom označených okresných súdov v exekučných konaniach.

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaniach, ktorých sa týkajú sťažnosti vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10761/2015, sp. zn. Rvp 10762/2015, sp. zn. Rvp 10763/2015 a sp. zn. Rvp 10779/2015, žaloby zamietol rozsudkami, proti ktorým podala sťažovateľka odvolania, na základe ktorých krajský súd rozhodnutia prvostupňového súdu vo veci samej potvrdil. Proti potvrdzujúcim rozhodnutiam odvolacieho súdu sťažovateľka podala dovolania, konania o ktorých okresný súd pre nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľkou zastavil. Proti rozhodnutiam o zastavení dovolacích konaní podala

sťažovateľka odvolania, o ktorých krajský súd napadnutými uzneseniami rozhodol tak, že uznesenia okresného súdu potvrdil.

V konaní, ktorého sa týka sťažnosť vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10768/2015, Okresný súd Trenčín sťažovateľke uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti uznesením, proti ktorému sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom krajský súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach zhodne uvádza, že *„Krajský súd v Trenčíne... potvrdil uznesenie Okresného súdu... ktorým okresný súd rozhodol o povinnosti úhrady súdneho poplatku za podané odvolanie...“*.

Podľa názoru sťažovateľky *„postupom v odvolacom konaní a napadnutým rozhodnutím odvolací súd porušil základné práva sťažovateľa (urobil tak tiež okresný súd, ktorého rozhodnutie mal revidovať odvolací súd):*

- právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky
- právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje aj takto:

«... Sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Sťažovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie...

Podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatnené nie je podanie odvolania. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov...

V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

... Sťažovateľovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSP“) uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal. Takéto konanie zo strany súdu predstavuje zásah do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky.»

Sťažovateľka ďalej v sťažnostiach uvádza, že „... podľa ust. § 18ca ZoSP z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba žalobcom podaná pred 01. 10. 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z. (zákon ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k) ZoSP konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnostiach rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví, že napadnutými uzneseniami krajského súdu, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu, bolo porušené jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, napadnuté uznesenia krajského súdu zruší, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadostučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II.1 K spojeniu vecí na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia)

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

V zmysle § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také veci, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak

v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti rozhodnutiam a postupu ktorého tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.2 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami krajského súdu a postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu (bod 2 výroku tohto uznesenia)

Z už citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov.

Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť

ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd sťažnosť predbežne prerokovať, resp. následne o nej rozhodnúť len z hľadiska toho, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a to vo vzťahu k tomu subjektu a tomu konaniu, ktoré sťažovateľ označil v petite svojej sťažnosti a v ktorom podľa jeho názoru došlo k porušeniu jeho v sťažnosti označených práv. Platí to predovšetkým v situácii, keď je sťažovateľ zastúpený zvoleným advokátom (m. m. II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05, IV. ÚS 287/2011).

Ako už bolo uvedené v časti I tohto uznesenia, sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia v sťažnostiach označených práv napadnutými uzneseniami krajského súdu, pričom sťažovateľka namietané porušenie svojich práv odôvodňuje (v podstate) tým, že krajský súd (podľa sťažovateľky nesprávne) potvrdil uznesenia okresných súdov o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € za odvolania podané proti meritórnym rozhodnutiam okresných súdov, ktorými prvostupňové sudy zamietli jej žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré jej mali byť spôsobené nezákonnými rozhodnutiami, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov.

Zo sťažovateľkou predložených fotokópií napadnutých uznesení krajského súdu však vyplýva, že krajský súd ako súd odvolací označenými uzneseniami potvrdil uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou o zastavení konaní o dovolaniach sťažovateľky pre nezaplatenie súdneho poplatku za dovolania v sume 40 € (týka sa konaní vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10761/2015, sp. zn. Rvp 10762/2015, sp. zn. Rvp 10763/2015 a sp. zn. Rvp 10779/2015, pozn.), resp. potvrdil uznesenie Okresného súdu Trenčín o uložení povinnosti sťažovateľke zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti v sume 66 € (týka sa konania vedeného ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 10768/2015, pozn.).

Z už uvedeného vyplýva, že predmet konaní pred krajským súdom, v ktorých odvolací súd rozhodol sťažovateľkou označenými uzneseniami, bol odlišný od sťažovateľkou v odôvodnení jej sťažností označeného predmetu konania, pri rozhodovaní o ktorom malo podľa sťažovateľky dôjsť k porušeniu jej v sťažnosti označených práv. Inak povedané, argumentácia sťažovateľky, ktorou vo svojich sťažnostiach odôvodňuje namietané porušenie svojich práv, nekorešponduje s obsahom sťažovateľkou napadnutých uznesení krajského súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že medzi argumentáciou sťažovateľky o porušení jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a napadnutými uzneseniami krajského súdu, ako aj postupom, ktorý ich vydaniu predchádzal, neexistuje príčinná súvislosť. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnené.

Vzhľadom na odmietnutie sťažností bolo už bez právneho dôvodu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v jej sťažnostiach.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. januára 2017